

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/362/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912215955
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912215955.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporkyňi T. C., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O. XXXX, Z. H., štátny občan SR, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou Máriou Bystrianskou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Rimavská Sobota, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, 960 01 Zvolen, IČO: 42 305 675, zast. JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom so sídlom Nemčianska 25, Nemce, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 11.06.2013, č. k. 13C/40/2013 - 55, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy prvostupňového konania, p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, Zvolen trovy odvolacieho konania vo výške 24,41 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu JUDr.Viliama Glézla, Nemčianska 25, Nemce.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol a zároveň určil, že zmluvná podmienka dojednaná v bode 3 prvá veta dodatku zo dňa 29.12.2009 k zmluve o pripojení uzavretej dňa 29.12.2009 medzi T - Mobile Slovensko, a.s., Bratislava a odporkyňou je neprijateľná podmienka. Navrhovateľ zaviazal k povinnosti nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 58,78 eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporkyňa náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie súd odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že navrhovateľ žiada zaplatenie zmluvnej pokuty na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, preto návrh zamietol, a to pokiaľ ide o zmluvnú pokutu 248,95 eur, aj o požadované úroky z omeškania k nej. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., zásady úspechu vo veci. V konaní bola úspešná odporkyňa, ale náhradu trov neuplatnila (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a žiadne trovy jej ani nevznikli, preto jej súd náhradu trov nepriznal. Vedľajší účastník na strane úspešnej odporkyne (do konania vstúpil dňa 15.04.2013), zastúpený advokátom JUDr. Viliamom Glézlom, má nárok na náhradu trov konania, pretože v konaní vystupoval na podporu odporkyne, išlo o konkrétnu námietku, zo strany vedľajšieho účastníka a o účelné bránenie práva. Trovy uplatnené vedľajším účastníkom súd prepočítal podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, pričom odmenu za jeden úkon právnej služby súd priznal len z hodnoty sporu, ktorá bola základom pre výpočet súdneho poplatku, t.j. bez príslušenstva

pohľadávky (bez úrokov) a nie ako advokát uplatnil. Po vykonaných úpravách vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal namiesto uplatnenej výšky trov 65,42 eur, trovy vo výške 58,78 eur.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Rozsudok v napadnutej časti navrhol podľa § 220 O. s. p. zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Namietal, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov, jeho hlavou náplňou činnosti je kolektívna ochrana spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p.. Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Z ust. § 93 ods. 2 O. s. p. ako aj ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že zákon uprednostňuje združenia na ochranu spotrebiteľa pre ich odbornú pripravenosť po právnej aj personálnej stránke, úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a aj personálne vybavené a odborne kompetentné.

Navrhovateľ nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z tohto dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu (čo sa týka vstupu do konania).

Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práva ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Žalovanému poskytol pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia.

Prvostupňový súd nepostupoval správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania. Nejedná sa o účelne vynaložené trovy. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu. Vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiada návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok, premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej moci. Poukazuje iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník. Uznesenie v napadnutej časti navrhol potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

Uviedol, že Občiansky súdny poriadok nevyklučuje, aby účastník (ktorýkoľvek) sa dal zastúpiť advokátom, právo na právne zastúpenie je garantované aj Ústavou SR (čl. 46 ods. 1). Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka (spotrebiteľského združenia - právnickej osoby) advokátom jasne deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.

Vedľajší účastník nevidí žiaden súvis medzi finančnou podporou poskytovanou Ministerstvom hospodárstva SR občianskym združeniam a právom týchto združení na náhradu trov konania. Podotýka, že doposiaľ o žiadnu podporu zo strany ministerstva nepožiadala a ani žiadnu podporu nedostala.

Úkony, ktoré vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu v konaní vykonal možno považovať za účelné z hľadiska toho, že ich vynaložením vedľajší účastník sledoval a priamo realizoval ochranu práv odporcu proti uplatňovanému nároku navrhovateľa. Práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom poukázal na charakter zmluvnej pokuty ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, a ktorého závery boli prenesené do odôvodnenia rozsudku okresného súdu, bolo dôvodom zamietnutia návrhu navrhovateľa, a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu.

Odporkyňa zostala nečinná.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.) a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. V ostatnej časti rozsudok nie je dotknutý.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti je vo výroku správne a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje. Na doplnenie správnosti prvostupňového rozhodnutia dodáva (§ 219 ods. 2 O. s. p.)

Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom.

V ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Z ustanovenia § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie.

V zmysle ustanovenia § 24 O. s. p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

V zmysle § 25 ods. 1 O. s. p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Z citovaných ustanovení teda vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Odvolateľ toto ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc nepopiera, ale na druhej strane spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky.

Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť navrhovateľa o účelnosti vynaloženia takýchto trov je v rozpore so zákonnou garanciou na právo zastúpenia. Ak by súd prijal záver navrhovateľa, musel by si taktiež položiť otázku, či je nutné, aby sa vo všetkých sporoch navrhovateľ nechal zastupovať advokátom.

Pokiaľ platí, že ak vedľajší účastník má rovnaké práva ako hlavný účastník, potom ak hlavný účastník má právo zvoliť si advokáta a vznikne mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, má potom aj vedľajší účastník konajúci v zastúpení advokátom právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní použil správne ustanovenie o trovách konania, keď vo veci aplikoval § 142 ods. 1 O. s. p.. V rozhodovanom prípade bol nárok na náhradu daný týmto ustanovením, podľa zásady úspechu účastníkov vo veci.

Niet žiaden dôvod preto, aby v danom prípade neúspech navrhovateľa v konaní, znášal spotrebiteľ (odporkyňa) ako úspešná strana.

Z hľadiska prisúdenej výšky trov sa prvostupňový súd riadil a aplikoval ust. vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, pritom vychádzal z obsahu (zo skutkových okolností) súdneho spisu. Výšku trov odvolateľ ani nenamieta.

Navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne iné, nové skutočnosti, než ktoré boli známe súdu prvého stupňa v čase jeho rozhodovania, ktoré by boli relevantným dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia prvostupňového súdu o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a ust. § 142 ods. 1 O. s. p. (zásady úspechu vo veci) v spojení s ust. § 151 ods. 1 O. s. p.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu.

Náhradu trov právneho zastúpenia súd priznal podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom v zmysle § 9 ods. 1 za základ sadzby tarifnej odmeny súd stanovil odmenu z hodnoty veci a druhu veci, ktorá bola predmetom odvolacieho konania. Predmetom odvolacieho konania, ale nebola suma o zaplatenie 248,95 eur (bez príslušenstva), ktorá predstavovala základ pre výpočet trov v prvostupňovom konaní, ale odvolací súd sa zaoberal len nárokom na náhradu trov a jeho výšku, čomu má zodpovedať aj jeho odmena. Preto tarifná hodnota veci v odvolacom konaní predstavuje sumu 58,78 eur priznaných trov, z ktorej v súlade s § 10 ods. 1 cit. vyhlášky patrí odmena za jeden úkon právnej služby 16,60 eur a v súlade s ust. § 16 ods. 3 patrí režijný paušál vo výške 7,81 eur, spolu trovy odvolacieho konania 24,41 eur (daň z pridanej hodnoty nebola uplatnená). Nakoľko advokát uplatnil náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 21,09 eur (odmena 13,28 eur + režijný paušál 7,81 eur), odvolací súd mu priznal náhradu trov vo výške 21,09 eur.

Iný názor pri výpočte odmeny za právne zastúpenie v odvolacom konaní v prípade, ak odvolanie bolo podané len do trov konania, odvolací súd zastáva s prihliadnutím na principiálnu zásadu, že vo všetkých prípadoch súd rozhoduje rovnako, pričom vyššie uvedenú úvahu odôvodňuje tým, že v súdnej praxi nastali prípady, keď predmetom konania vo veci samej boli vysoké hodnoty a predmetom odvolania sa stali len trovy konania vo vzťahu k nesprávnemu výpočtu, ktorý predstavoval rádovo sumy do 10 eur. V takom prípade by mohla nastať situácia, kedy odmena za právne zastúpenie v prípade rozhodovania o trovách konania by bola nepomerne vysoká a neodôvodnená.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.